

"Je moet geluk hebben met goede duiven, kweken, gezondheid en op tijd duiven op de kweek zetten. Ook al hebben ze nog niet gevlogen. Regelmatig worden van de late jongen enkele die speciaal lijken, gelijk op de kweek gezet".

Hok en aantallen duiven e.d.

Het vlieghok staat gericht op het zuidoosten en heeft een lengte van een 18 meter en is verdeeld in 8 afdelingen. Twee stuks voor de weduwnaars, 2 voor nestduiven, dan weer 2 voor weduwnaars, jaarlingen en aansluitend apart 6 meter voor de jongen. De kwekers zijn ook apart. Het hok is nog van de firma Buienhuis van 1984. Wel geeft men aan dat de eerste jaren toch de nodige problemen waren met de verluchting. Toen zijn op advies van Reind Breman de plafonds dichtgemaakt en aan de voorkant opengemaakt met windbreekgaas. De vloeren zijn normaal van hout, zonlicht via de voorramen. Wel hangen er ook wat verwarmingsplaten aan de wand die echter alleen bij zeer vochtig weer worden ingezet.

Qua aantallen bezitten Martha, en in deze mag ik ook Heinz gewoon niet vergeten een 28 koppels kweekduiven (80% "Quasimodo" lijn). Een 48 oude vliegduiven, een 20 oude vliegduivinnen en dan nog een 40 jaarling doffers en duivinnen. Tevens, houden ze altijd nog een duif of 10 a 15 achter de hand voor het geval

Spelmethode

Ook op dit gekende marathonhok vliegen zij buiten de nestduiven om ook met weduwnaars. Want het valt mij op dat bij vele hokken die ik bezoek, of over schrijf zij het toch met nestduiven doen. Maar zo bezitten Martha en Heinz toch overwegend weduwnaars. Hier worden de duiven zo rond half maart gekoppeld. Na een dag of 10 broeden worden de nesten verbroken en gaan ze op weduwschap. Dus, er worden zeker geen jongen grootgebracht. Het gebeurt ook wel eens, of is wel eens voorgekomen dat ze, in plaats van 10 dagen broeden ze de duiven lieten overbroeden. Een echte reden hadden ze hier niet voor en verschil merkten ze ook niet. Alleen van heel enkele goede vliegers worden de eieren overgelegd geeft men aan. Want normaal kweken ze van de weduwnaars geen jongen. En als ze heel goed voldaan hebben mogen ze later naar de kweek om hun kunnen hopelijk door te geven aan een volgende generatie. Deze methode is hetzelfde voor de nestduiven. Die beginnen als weduwnaar en of weduwduin om later, naar gelang de vlucht gekoppeld te gaan worden op het liefst standen van, of eieren van 10-12 dagen of jongen van 5-6 dagen. En op mijn vraag of er getoond wordt bij de weduwnaars is de reactie, soms wel, soms niet en meestal is dit tussen thuiskomst en inkorven van een volgende vlucht.

De verzorging

Kijkende naar de hokken, die hier iedere dag schoongemaakt worden en al pratende over de verzorging blijkt deze redelijk

tot zeer stipt te zijn. Voeren doet men in een gezamenlijke voerbak. Behalve wanneer er enkele met de vlucht mee moeten. Deze worden dan apart in potjes bijgevoerd. Het voer wat hier gebruikt wordt is van Mariman en een eigen mengeling van Camp Boeckhout. Water wordt dagelijks verserst.

Medisch

Gezien de ervaring die hier rondloopt was ik nieuwsgierig. Het simpele antwoord wat ik kreeg was, dat indien nodig er medicatie verstrekt wordt en er anders enkel, en zeker in het najaar en de wintermaanden, veel knoflook, appelazijn en producten van Peeters zoals aminozuren en recuvit gegeven worden. Maar wat de medische begeleiding betreft is deze in handen van en via Dr. Peeters uit As in België. Een 5 a 6 x per jaar gaan ze voor een controle bezoek en alleen als het echt nodig is ook tijdens de vluchten zal er iets gegeven worden. Gedurende de vluchten attent blijven en een geelpil bij thuiskomst van een vlucht. Dus, per duif individueel. Zo nodig een Cocci pil. En SAS druppels van Travipharma voor het inkorven voor de luchtweigen. Voor de vluchten veel vethoudende zaden, pinda's, zonnebloempitten, hennep enz. en olie over het voer. Eigenlijk net als bij velen onder ons.

Martha, een ambassadrice voor de sport

Het is twintig jaar geleden, 1999, als Martha op de Olympiade in Blackpool gekozen wordt tot secretaresse van de toen beginnende FCI Grand Prix vluchten. Als rechterhand van de president van de FCI en initiatiefnemer Carlos Marquez Prats. Aanvankelijk waren deze OLR all over the world, van China-Japan tot Argentinië- Mexico enz. Helaas door de Vogelgriep liep dit sterk terug omdat men moeilijk duiven kon versturen. Enkele jaren werden hierdoor de vluchten alleen in de EU vervlogen.

In December 2010 hebben ze gesproken over een nieuwe opzet van de Grand Prix vluchten, helaas is Carlos Marquez Prats kort daarna gestorven, maar zijn ze gezamenlijk met het comité doorgedaan. Wat geresulteerd heeft in veel meer OLR die meedoen voor het Wereldkampioenschap FCI OLR. Momenteel zijn er zelfs ± 30 vluchten. Zelf is Martha in 2017 op de Olympiade gestopt als secretaresse. Ze is toen benoemd als ere lid, en is 1 x jaarlijks nog actief als controleur van een van de OLR. Ze heeft het stokje toen overgegeven aan Frans Hermans, die ze ook nog heeft kunnen opleiden. Ze geeft aan dit altijd met veel plezier gedaan te hebben, maar vanwege de toenemende drukte en leeftijd ze er dus na 18 jaar gestopt is.

Enkele jaren geleden.....

Ik schreef toen van, "mag het hun goed gaan qua gezondheid dan zal duivenminnend Nederland en ver daar buiten nog geregeld de naam van Martha van Geel, gesteund door Heinz Kramer tegen gaan komen in de kop van de uitslagen". Het waren geen loze woorden, want fondminnend Nederland, en dan de nadruk op de zwarc Marathon vluchten, die weten wat Martha en Heinz hebben laten zien en waar hun duiven toe in staat zijn.

Johan Hamstra.

